

عنوان مقاله:

ظرفیت شناسی گردشگری در دیپلماسی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران با تاکید بر گردشگران مذهبی پاکستانی

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی و توسعه گردشگری، دوره 12، شماره 47 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

شهاب طلایی شکری - عضو هیات علمی دانشگاه امام صادق (ع) / دانشکده معارف اسلامی و فرهنگ و ارتباطات

امیرحسین اقطاعی - دانشکده معارف اسلامی و فرهنگ و ارتباطات / دانشگاه امام صادق علیه السلام

محمدحسین شعاعی - عضو هیات علمی گروه رسانه و ارتباطات، دانشکده معارف اسلامی، فرهنگ و ارتباطات دانشگاه امام صادق (ع). تهران، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: گردشگری پدیده ای است که منجر به تقویت ارتباطات میان فرهنگ های مختلف می شود. با وجود زمینه های فرهنگی مشترک میان ملت ها دستیابی به ارتباطات میان فرهنگی در خلال گردشگری آسان تر شکل می گیرد. اگر گردشگری دارای اثرات مثبت فرهنگی بر گردشگران باشد، آن ها را تبدیل به مبلغان غیر مستقیم جامعه میزبان کرده و در نهایت منجر به تقویت دیپلماسی فرهنگی کشور میزبان در کشور هدف می گردد. با این تعریف، گردشگری می تواند ظرفیت های زیادی را در زمینه تقویت ارتباط ایران و پاکستان و ایجاد عمق راهبردی جمهوری اسلامی ایران فعال کند. در این بین، گردشگری مذهبی از جایگاه قابل توجهی در میان انواع دیگر آن برای مخاطبان پاکستانی داراست. روش شناسی: مقاله حاضر از نظر هدف مطالعه، کاربردی و از حیث روش شناسی، کیفی است. محقق با استفاده از مصاحبه نیمه ساختاریافته به جمع آوری نظر خبرگان درباره این موضوع پرداخته و با بهره مندی از روش تحلیل مضمون به تفسیر یافته های به دست آمده اقدام نموده است. یافته ها: ظرفیت های موجود در گردشگری ایران برای پاکستانی ها (۴۶ ظرفیت در قالب ۱۰ مضمون فرعی)، موانع پیشروی توسعه گردشگری ایران برای پاکستانی ها (۳۷ مانع در قالب ۷ مضمون فرعی) و راهکارهای توسعه گردشگری ایران برای پاکستانی ها (۲۳ راهکار در قالب ۶ مضمون فرعی)، شناسایی و استقرار شدند. نتیجه گیری و پیشنهادات: طبق تفسیر یافته ها، ظرفیت های بالقوه برای توسعه و بهبود ورود گردشگران پاکستانی، موانع بر سر راه توسعه این امر و راهکارهای برداشتن موانع پیشرو احصاء و در نهایت مدل بهره مندی از این ظرفیت ها، موانع آن و راهکارهایی که منجر به بهتر شدن جایگاه ایران در میان مردم پاکستان و در یک کلام تقویت دیپلماسی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در این کشور می گردد، استخراج گردید. نوآوری و اصالت: با بررسی های انجام شده، تحقیقات کمی از منابع فارسی به محوریت گردشگری مذهبی در بهره مندی از آن در جهت دیپلماسی فرهنگی ایران پرداخته اند. این مسئله بخصوص در مورد مطالعه ما یعنی گردشگران مذهبی پاکستانی بدیع است.

کلمات کلیدی:

گردشگری مذهبی، دیپلماسی فرهنگی، ارتباطات میان فرهنگی، ایران، پاکستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1924148>

